

**DIUMENGE VINT-I-U
DEL TEMPS ORDINARI**

LECTURA PRIMERA

Volem adorar el Senyor, que és el nostre Déu

Lectura del llibre de Josué

24, 1-2a.15-17.18b

En aquells dies

Josué reuní a Siquem totes les tribus d'Israel
i va convocar els ancians,
els caps de família, els jutges i els magistrats d'Israel.

Tots es presentaren davant de Déu, i Josué digué a tot el poble:

— «Si no vos pareix bé tindre el Senyor per Déu,
trieu hui quins déus voleu adorar:
els qui adoraven els vostres pares
quan vivien en l'altra banda de l'Eufrates,
o els déus dels amorreus, en el país dels quals ara viviu.
Jo i la meua família adorarem el Senyor.»

El poble respongué:

— «Mai de la vida no abandonarem el Senyor
per a adorar altres déus.
El Senyor, el nostre Déu,
és el qui ens va traure, a nosaltres i als nostres pares,
de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavitud;
és ell qui va fer, davant dels nostres ulls, aquells grans prodigis
i ens guardà allí pertot arreu on anàvem,
enmig tots els pobles per on havíem de passar.
Per tant, també nosaltres
adorarem el Senyor,
perquè és el nostre Déu.»

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

34 (33), 2-3.17 i 16.18-19.20-21.22-23 (R.: 9a)

R. Tasteu i veureu que bo que és el Senyor.

Beneiré el Senyor en tot moment,
tindrè sempre als llavis la seua lloança.
La meua ànima es gloria en el Senyor;
se n'alegraran els humils quan ho senten.

R. Tasteu i veureu que bo que és el Senyor.

Els ulls del Senyor vetlen pels justos,
els escolta quan criden auxili.
El Senyor es gira contra els malfactors
per a esborrar de la terra el seu record.

R. Tasteu i veureu que bo que és el Senyor.

Als qui clamen al Senyor, ell els escolta
i allibera de tots els perills.
El Senyor està prop dels cors que patixen,
salva els hòmens abatuts d'esperit.

R. Tasteu i veureu que bo que és el Senyor.

El just patix molts mals,
però el Senyor sempre l'allibera;
vetla per cada un dels seus ossos,
no en trencaran cap ni un.

R. Tasteu i veureu que bo que és el Senyor.

La malícia du el malvat a la mort,
els qui detesten el just pagaran la seua culpa.
El Senyor rescata la vida dels seus servents,
i no acusarà els qui en ell es refugien.

R. Tasteu i veureu que bo que és el Senyor.

LECTURA SEGONA Este

Este misteri és molt gran: em referisc a Crist i a l'Església

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

5, 21-32

Germans:

Sotmeteu-vos els uns als altres per reverència a Crist.

Dones, sotmeteu-vos als vostres marits,
tal com tots ens sotmetem al Senyor,
perquè el marit és cap de la seua esposa,
igual que Crist és cap i salvador de l'Església,
que és el seu cos.
Per tant, així com l'Església se sotmet a Crist,
també les esposes s'han de sotmetre en tot als marits.

I vosaltres, marits, ameu les vostres esposes,
tal com Crist ama l'Església.
Ell s'ha entregat per ella
per a santificar-la,
purificant-la amb el bany de l'aigua acompanyat de la Paraula,
a fi de portar a la seua presència
una Església gloriosa,
sense taques ni arrugues ni res paregut:
una Església que fora santa i immaculada.
Igualment, els marits han d'amar l'esposa
com el seu propi cos.

Qui ama la seua esposa s'estima a ell mateix.
No hi ha hagut mai ningú que no estimara el seu propi cos;
al contrari, tots l'alimenten i el visten.
També Crist ho fa així amb la seua Església,
perquè som membres del seu cos.

Per dir-ho amb paraules de les Escriptures:
«Per això l'home deixa son pare i sa mare
per a unir-se a la seua esposa,
i ells dos formen una sola carn.»

Este misteri és molt gran:
em referisc a Crist i a l'Església.

Paraula de Déu.

EVANGELI

Senyor, ¿a qui anirem? Vós teniu paraules de vida eterna

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

6, 60-69

En aquell temps,
molts dels deixebles de Jesús, després de sentir-lo, digueren:

— «¡Eixe llenguatge és molt dur.
¿Qui és capaç d'entendre'l?»

Jesús, sabent interiorment que els seus deixebles
murmuraven de tot això, els digué:

— «¿Això vos escandalitza?
I ¿què diríeu si véreu
el Fill de l'home pujant on estava abans?
És l'Esperit qui dona la vida;
la carn no servix de res.
Les paraules que jo vos he dit són Esperit i són vida.
Però entre vosaltres n'hi ha alguns que no creuen.»
Des del principi, Jesús sabia qui eren els qui no creien
i qui l'havia de traïr.

I afegí:

— «Per això vos he dit abans
que no pot vindre a mi ningú
si no li ho concedix el Pare.»

Des d'aquell moment,
molts dels seus deixebles es van fer arrere
i ja no anaven més amb ell.
Llavors digué als Dotze:

— «¿També vosaltres vos en voleu anar?»

Simó Pere li respongué:

— «Senyor, ¿a qui aniríem?
Vós teniu paraules de vida eterna
i nosaltres hem cregut i sabem que sou el Sant de Déu.»

Paraula del Senyor.